

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ID. ਦੁਆ, ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਛਿੰਦੇ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 139.

2 ਸਤੰਬਰ 1966 ਈ.

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)-O.XXIII-R. 1-ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼- ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਕਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXIII, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਲਗਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੇਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 1, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨੁਕਸ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰੇ, ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਨ ਯੂਰੀਡਰ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1 ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇ।

ਵਧੀਕ ਸਬ-ਜੱਜ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਅਦਾਲਤੀ ਐਕਟ (VI ਦਾ 1918) ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੂਟ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸ ਐਸ ਕੰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਛਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਦੁਆ, ਜੇ.)

ਨਿਰਣਾ

DUA, J-ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਬਟਾਲਾ, ਮਿਤੀ 15 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੁਕੱਦਮਾ 6 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 15 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਕਲ ਲਈ 2 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ।

5 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 2 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੜਤਾਲ ਲਈ 2 ਨਵੰਬਰ, 1965 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2 ਦਸੰਬਰ 1965 ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਮਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤੀ ਰੋਬਕਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 10 ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਕੇਸ ਨੂੰ 14 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 14 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

"ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਭਾਵ, 15 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ:

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਗਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।"

ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਲ. ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗੰਭੀਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ

(1967) 2

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਦਵਤਾ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। - ਮਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਮੱਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ. ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰੀ ਨੇ ਰਾਖਬੀਰ ਬਨਾਮ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ (1), ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੱਕੇਸ਼ਾਹੀ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ (3) ਅਤੇ ਸਿਓ ਕੁਮਾਰ ਦਿਵੇਦੀ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰਜੀ ਮਹਾਰਾਜ (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

"1. (1) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ-

(a) ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਇਹ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ.

(3) ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

(1) 1964 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 404.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1951 ਸਾਰੇ. 845

3) ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1946 ਲਾਹ. 429

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1959 ਸਾਰੇ. 463.

ਛਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਦੁਆ, ਜੇ.)

(2), ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਰਵਲ ਮੁਦਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਖਭਾਲ ਅਤੇ ਲਗਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨੁਕਸ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸੂਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਸ਼ਬੱਧ ਹੁਕਮ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਮੁਦਈ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿਚ ਵੀ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ" ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ

ਛਿੰਦੇ ਬਨਾਮ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਦੁਆ, ਜੇ.)

ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੇਸ: ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ unt ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹਾ ਕੇਰਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧੂਰਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨਾਲ ਦਾਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1(2) (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1(2)(a) ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ "ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ" ਦੇ ਨਾਲ ejusdem generis ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ "ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ" ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਟਕਰਾਅ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਖੰਡ 1. ਅਧਿਆਇ 13, ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਾਗਮਲ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ। ਖੇਮ ਚੰਦ (5)।

ਸ਼ਿਓ ਕੁਮਾਰ ਦਿਵੇਦੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੋਧ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡੂੰਘੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ

"ਕੁਝ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ" ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਗੰਜਾ ਦਾਅਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961 ਪੰਜਾਬ 421.

ਛਿੱਦੇ ਬਨਾਮ ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਦੁਆ, ਜੇ.)

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਰਡ ਕੇਸ ਬਰਾਬਰ ਅਣਉਪਲਬਧ ਹੈ. ਨਹੀਂ

ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਖ਼ਤ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾੜਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਗੀ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕ ਬੇਨਿਯਮੀ।

ਮੈਂ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਧੀਕ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ. ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ. ਆਰਡਰ XXIII ਨਿਯਮ 1(2) ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤ ਕੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਸ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ. ਚੁੰਨੀ ਲਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ। 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 513.

2 ਸਤੰਬਰ, 1966. ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪਰਚਾਈ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV)-ਐੱਸ. 102(2) (e)-ਕੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 14 - ਕਾਰਨਾਮਾ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ

(ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।